

*Apriel döyüşlərindən 7 il ötür***Bir orduya bərabər “kölgə adam”***O, ölümündən sonra Milli Qəhrəman adı verilən Pəncəli Teymurov idi*

Onun ad günündən bir həftə keçib. Əfsanəvi xüsusi təyinatlı, Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin giziri, Milli Qəhrəman Pəncəli Teymurovu deyirəm. Quduz ermənilərin başına bir milyard pul qoyduqları Pəncəli. Əslində, onun adı şəhid olana qədər yalnız el-obasında tanınırdı, çünki bu qəhrəman – “kölgə adam” mümkün qədər gizli fəaliyyət göstərmiş, özü hər nə qədər sirli olsa da, qəhrəmanlıqları düşməni vahiməyə salıb...

Pəncəli Teymurov 1981-ci ilin martın 24-də Astara rayonunun Əzərüd kəndində anadan olub. 1998-ci ildə Astarada, B.Rüstəmov adına Asxanakəran tam orta məktəbini bitirib və 1999-cu ildə həqiqi hərbi xidmətə gedib. Hərbi xidmət zamanı kəşfiyyatçı peşəsinə yiyələnib və hərbi hissənin ən mahir kəşfiyyatçısı olub. Daha sonra könüllü olaraq xidmətini o zaman yenəcə yaradılan Azərbaycan Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin kəşfiyyatçı-diversant taborusunda davam etdirib. 17 il Azərbaycan ordusunda şərəflə xidmət edib.

Onun haqqında o qədər maraqlı faktlar var ki, tanış olub düşündükcə, sözünün ağası olan bu gənc hərbiçiyə ölümündən sonra sevgi və ehtiram birə-beş artır. 11 yaş olanda Pəncəli Teymurov 1992-ci ildə baş vermiş Xocalı soyqırımının kadrılarını izləyəndən sonra hərbiçiyə olacağına və düşməndən intiqam alacağına söz verir...

O, illər sonra sözünə əməl edir. Xocalı faciəsi zamanı azərbaycanlıları qəddarlıqla öldürən erməni zabit general rütbəsi almağa gedərkən Pəncəli Teymurov onu izləyir və əlverişli məqamda məhv edir. Bu, erməni ordusunda böyük çaxnaşma yaradır.

2015-ci ildə kəşfiyyat qrupu ilə Kəlbəcərə keçən, “erməniyə qan udduracağam” – deyən Pəncəli 4 erməni zabitin və 20 əsgərin olduğu “Ural” markalı maşını partladaraq onların hamısını məhv edir.

Düşmən tərəf bundan sonra Pəncəlinin başına bir milyard dram qoyur, lakin nə qədər cəhd etsələr də, onu ələ keçirə bilmirlər. Hətta bir dəfə erməni hərbiçiləri Pəncəlini pusquya salsalar da, o, 21 gündən sonra pusqudan çıxaraq növbəti dəfə düşməni dəhşətə salır.

2016-cı ilin aprel hadisələrinin ilk günü “Qoca qurd” ləqəbli Pəncəli öz döyüş yoldaşları ilə erməni təxribatının qarşısını almağa yola düşür. O, düşmənin bir neçə canlı qüvvəsini və texnikasını məhv edir. Mühasirəyə düşsə də, son damla qanına kimi döyüşür. İgid soydaşımız aprelin 2-də Tərtərdə düşməne ağır zərbələr endirdikdən sonra şəhid olur.

Erməni generalını məhv etmək, hərbiçilərin olduğu maşını partlatmaq, Aprel döyüşlərində onlarca erməni əsgərini, texnikasını sıradan çıxarmaq... Bunlar Pəncəlinin bizə məlum olan qəhrəmanlıqlarıdır. Onun düşməne sarsıdıcı zərbələr vurduğu elə xüsusi əməliyyatları var ki, bu gün də erməni ordusunda vahimə ilə xatırlanır. Ona görə də dostları deyirlər ki, “Pəncəli sağ ikən öz qisasını almışdı”.

Vətənə canı və qanı ilə bağlı olan Pəncəli Teymurov 2013-cü ildə öz toyunda kimsənin gözləmədiyi halda, mikrofonu götürüb düşməndən intiqam alıb şəhid olmağı və üçrəngli bayrağımıza bükülüb dəfn olunmağı arzulamışdı: “Dostlar, həqiqətən, bəzi şeylər var ki, bizim əlimizdə deyil. Amma mən sidq ürəkə

deyirəm. Hər zaman, hər an xalqım üçün, torpağım üçün, Vətənim üçün canımdan, qanımdan keçməyə hazırım. Həmişə özümə arzu etmişəm ki, Vətənim üçün şəhid olum, tabutum Azərbaycan Respublikasının üçrəngli, ay-ulduzlu bayrağına bükülüb dəfn olunmağa aparılsın”. Tale onun bu sözünün də çin elədi. Pəncəli həm arzularına çatdı, həm də özündən sonra böyük qəhrəmanlıq yolu qoydu.

Qardaşı Famil Teymurovun söhbətindən: “35 yaşında onun hərbi xidmətdə qulluq səlahiyyətləri başa çatacaqdi. Pəncəli deyirdi ki, “Qulluq vaxtım bitəndə, mən neyləyəcəm? Mən ordusuz yaşaya bilmərəm”. Yas məclisində iştirak edən Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin komandanı, general-mayor Hikmət Mirzəyev onun şücaətlərindən danışaraq Pəncəli haqqında “O, ordunun bel sütunu idi”, – demişdi. Dostları isə onun aprel döyüşlərində Goranboydan üzü Talış yüksəkliyinə qədər, Ağdərədə necə qeyrətlə, qəhrəmanlıqla vuruşduğunu deyirdilər. Dənışirdilər ki, həmin gecələrdə Pəncəlinin döyüş ruhu bir ordunun gücünə bərabər idi. Qarşısına çıxan düşməni məhv etdikcə, qanı coşub-daşırdı”.

Zərifə BƏŞİRQIZI,
“Xalq qəzeti”